

Hoofdstuk 1

Een nieuwe ontdekking

Savenna zit diep in gedachten op de bovenste tak van de grote eik. Ze zucht. Tot een uur geleden was haar fijne eekhoornleven altijd heel simpel geweest. Haar vele broertjes en zusjes konden het haar af en toe wel moeilijk maken; het was niet niks om de oudste te zijn.

Maar toch was ze altijd tevreden geweest over haar leven. Maar nu is alles anders.

Een uur geleden had ze namelijk een ontdekking gedaan. Niet zomaar een ontdekking, het was een verschrikkelijke ontdekking!

Ze was even richting het strand gelopen.

Dat doet ze niet zo vaak, want ze houdt niet van het water. Maar toch was ze erheen gegaan, want ze had even genoeg van al dat geklier van haar twaalf broertjes en zusjes. Haar broertje Caleb had voorgesteld om tikkertje te gaan spelen, maar dan met een kleine aanpassing waarbij iedereen werd getikt door een doorntak.

Zoiets kan alleen Caleb bedenken.

Geïrriteerd had Savenna de tak afgepakt en was ze weggelopen richting het strand. Daar smeed ze de tak opzij en had ze zitten mokken bij het water. Na een tijdje werd ze wat rustiger. Misschien kwam dat wel door het geluid van de golven. Ze kwam zelfs zo tot rust dat ze na een poos het dodelijke tikspel van Caleb helemaal was vergeten.

Toen ze in de verte Caleb en wat anderen aan hoorde komen, besloot ze snel om langs het strand te gaan lopen, in de hoop dat ze haar nog even niet zouden vinden. Het strand bleef maar doorgaan en doorgaan. Er leek geen eind aan te komen. Toch liep ze door, want het was best lekker om even alleen te zijn met haar eigen gedachtes.

Na twee uur te hebben gelopen, viel haar iets op. Eerst was ze er gewoon langs gelopen, maar daarna was ze snel teruggerend om te kijken of ze het goed had gezien. Het leek wel de tak met doorns die ze twee uur geleden achter had gelaten. Maar dat kon toch zeker niet? Ze was niet teruggelopen. Ze was alleen maar verder en verder van de tak gelopen. Hoe kon ze hem dan tegenkomen? Was dit een streek van Caleb en de anderen? Hielden ze haar voor de gek? Of... had ze misschien een rondje gelopen?

Snel was ze naar de grote eik gerend. En daar, helemaal boven in de boom, zit ze nu al een uur te staren in de verte. Overal waar ze kijkt, is water. Voor haar, achter haar en aan beide zijdes. Dit is haar in haar hele eekhoornleven nog nooit opgevallen. En ze leeft al één jaar!

Savenna staat op en neemt een besluit. Hier moet ze meer van weten! En als je als eekhoorn ergens meer van moet weten, dan zoek je de oudste eekhoorn op die je kent. En dat is Rana.